

SYNTHIA

Over het nut en onnut van moderne media wordt verschillend gedacht. Feit is dat de nieuwe generaties jongeren daar heel anders mee omgaan dan hun ouders. Ikzelf (toch geen echte digibeet) ben nog van de generatie die de computer ziet als een welkome uitbreiding voor het opslaan van informatie, veelal werkgerelateerd. Als communicatiemiddel gebruik ik eigenlijk alleen de zakelijke mail. Mijn kinderen gebruiken de hyves, twitters en

facebook's om zichzelf te profileren op het internet. Het aantal vrienden is belangrijk, de boodschap minder. Iedereen wil gezien en gehoord zijn en daarmee in zijn uniciteit beroemd worden. Mijn kleinkinderen zullen nog wel een stapje verder in de digitale wereld zetten. Ik vermoed dat zij volledig op het net zullen gaan leven.

Hoe zo'n leven eruit zal zien is gissen. Lichamelijk lijkt het internet in elk geval niet veel te brengen. Terwijl ik de mannen en vrouwen in de digitale wereld alleen maar gezonder en aantrekkelijker zie worden, pappen de lichamen voor het scherm alleen maar verder in tot vormeloze creaties, waaraan alleen met in de reclamewereld aangeboden hulpmiddelen nog enige vorm en uitstraling kan worden gegeven. Even leek het wiiën het lichamelijke verval voor de computer te kunnen stoppen, maar helaas, recent onderzoek heeft uitgewezen dat deze wensdroom niet tot uitdrukking is gekomen. Persoonlijk heb ik het menselijk lichaam al lang opgegeven. Het verbaast me in hoge mate dat de rest van de mensheid er nog geloof aan hecht en zich laat vermaken met televisieprogramma's waarin kilo's vetweefsel worden afgetraind of weggeslurpt, kolossale aambeien worden geamputeerd en gezichten worden op- of afgetrokken tot mimiekloze etalagepoppen. En dat alles voor de buitenwereld, al willen de TV-goeroes ons doen geloven dat het vooral goed is voor de ontwikkeling van je eigen geestelijke stabiliteit.

Bij de invulling van een mogelijk leven op internet heb ik wel sterk de neiging om uit te gaan van een verlies aan sociale ruimte. Dat is overigens een ontwikkeling die al langer aan de menselijke evolutie verbonden is, maar die door het gebrek aan fysieke menselijke interactie door de digitale wereld behoorlijk wordt versterkt. Als je de menselijke maat niet meer in de gaten hebt, wordt het gemakkelijker om jezelf dan maar tot standaard te verheffen en daarmee te groeien tot irreële hoogte. Veel TV-persoonlijkheden hebben die sta-

tus inmiddels bereikt. Dan gaat het ook niet meer om de missie, maar draait alles om de boodschapper zelf. Het gevolg is dat deze personen denken meerdere talenten te hebben: filmacteurs gaan shows presenteren, journalisten gaan wetenschap bedrijven, nieuwslezers worden psychologen en zangers worden filmproducenten. Sommigen kunnen het allemaal.

Als je deze opsomming ziet, illustreert dat niet direct een verlies aan creativiteit. Maar van

eminente betekenis is of deze eigenschap zich richt op het eigen ego of op een maatschappelijk belang. Als je bedenkt dat groepscreativiteit de bron is van alle innovatie en evolutie, dan is het duidelijk dat we dadelijk die drijfveer zullen missen in een verdere menselijke ontwikkeling.

De wetenschap heeft de volgende stap al gemaakt. Uit bacterieomhulsels, maar met synthetisch DNA, vervaardigden Amerikaanse onderzoekers 'Synthia', geen echte vrouw zoals de naam doet vermoeden, maar een bacterie die dadelijk alleen nog maar geprogrammeerd hoeft te worden om allerlei smerige werkjes voor de mens op te knappen. De weg is niet ver meer of 'Synthia' maakt onze zeeën schoon van olie, ruimt onze afvalbergen van plastic op, zuivert de lucht van uitlaatgassen en fijnstof en zet dierlijke mest om in schone brandstof om de menselijke luxe blijvend te borgen. Ik denk dat vooral 'Synthia' heel beroemd gaat worden. Zij wordt de echte *multitasker*.

De moderne mens groeit ondertussen in egoïsme en kieskeurigheid. Succesvolle vrouwen van middelbare of nog iets verder gevorderde leeftijd omringen zich steeds meer met jonge mannen. Deze *cougars* (letterlijk: poema's) hebben echter een duidelijk lagere levensverwachting. Ze bouwen meer stress op omdat ze, door af te wijken van de maatschappelijke norm, veel energie moeten steken in het gevecht tegen maatschappelijke uitsluiting. Beroemdheid heeft zo zijn zegen, maar ook zijn prijs. 'Synthia' heeft naar mijn gevoel echt de toekomst en zal het heft over een aantal decennia of eeuwen wel zelf in handen nemen. Laat de mensheid nog maar even op het internet surfen en na het lichamelijke verval in geconserveerde mummies genieten van een illusoire beroemdheid.